

عنوان مقاله:

هندسه جاویدان در معماری اسلامی

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رسول بیانی زاده دوم - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

روحا دباغیان - مدرس دانشگاه، موسسه آموزش عالی روزبهان ساری، ایران

خلاصه مقاله:

در جستجوی رازهای هنر و معماری اسلامی کاملا گویا است که هنر مجموعه ای از آثار یا فرایندهای ساخت انسان است که در جهت اثرگذاری بر عواطف، احساسات و هوش انسانی یا به منظور انتقال یک معنا یا مفهوم خلق میشوند. همچنین میتوان گفت هنر توان و مهارت خلق زیبایی است. ، از طریق کاوشی نسبتا دقیق تر از مطالعات انجام گرفته مشابه در منابع درجه اول تفکر اسلامی چون قرآن و حدیث، گامی هر چند کوچک در زمینه کشف حقیقت هنر و معماری اسلامی بردارد. هندسه یکی از بنیان های هنر و معماری سنتی ایران است که در سراسر آثار فاخر به جای مانده از گذشته، میتوان نمودهایی از آن را مشاهده کرد. این مهم در معماری اهمیت بیشتری مییابد زیرا مبنای کار معماری ساختن است و برای ساختن لازم است از یک هندسه و نظم دقیق استفاده شود. نه تنها آثار معماری سنتی ایرانی از دوره باستان تا دوران اسلامی از هندسه بهره برده اند، معماری معاصر ایران نیز خود را پایبند به این اصول معرفی میکند. این مقاله برآن است تا ضمن شناخت دقیق از اصول هندسی موجود در معماری سنتی و ریشه های فکری و مبانی نظری آن، تجلی آن را در آثار معماری معاصر مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد. پرسش اصلی این پژوهش به شناخت اصول هندسی معماری سنتی و کیفیت کاربرد آن در معماری اسلامی مربوط میشود. به عبارت دیگر سوال اصلی آن است که اصول هندسی بهکار رفته در معماری سنتی کدامند، و تجلی این اصول در معماری معاصر ایران چگونه است، دستاوردهای پژوهش نشاندهنده آن هستند که استفاده از نظم هندسی در پلان همراه با بهره گیری از هندسه پنهان و ایجاد درک هندسی با استفاده از احساس ایستایی بیش از سایر مفاهیم هندسی معماری سنتی در معماری معاصر مورد توجه قرار گرفته اند علاوه برآن که بهره گیری از کهن الگوها و نقش مایه های معماری سنتی همواره مورد نظر معماران معاصر بوده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/731472>

